

- Горко ни! - си помисли и извърна преbledнaлoтo си лице към болярите.

- Асене, какво има? - извика изплашен Белoтa.

Царят не отвърна нищо, пресече с големи стъпки стаята, изтича през предверието и се спусна по стълбите. Срецу него тичаше находникът. ^аКог~~ата~~ стигна пред царя, той грохна в краката му, пребит от умора.

- Вода! Дайте вода! - извика Асен на болярите, които изплашени и удивени се бяха струпали зад него - след това хвана изнурения ^{за раменете} ~~Белот~~ и каза:

- Говори!

- Исак... Исак... - изхърка момъкът.

- Какво Исак? - извика царят изтръпнал. ^{Властелите} ~~Болярите~~ замръзнаха от уплаха.

Някой донесе вода, напръскаха лицето на находника, дадоха му да пие.

- Исак... Исак е ослепен!

^{Всички} ~~Болярите~~ се изгледаха поразени. Не ~~варваха~~ ^{варяха} на ушите си.

- Кой го е ослепил?

- Алексей... брат му. Когато Исак Ангел станувал в Кипсела по Възкресение... брат му се провъзгласил за император. Тогава Исак, изоставен от всички, от логотетите, от слугите си даже, яхнал един силен кон и избягал в Стагир... но там ханджийката го издала на стражата... Като го завели в Константи^{нов}~~нопол~~, новият василевс... брат му, заповядал да го ослепят и да го хвърлят в тъмница.

Обезумели от радост, болярите почнаха да се прегръщат и да викат с пресечен от сълзи и вълнение глас.

Бяха спасени! Бяха спасени!